

Thema: Alleen met het hart kun je goed zien...

Overweging 29 mei 2016 – Jeffrey Leander

Lector: Natalie Coenradi

Piano: Robert Bakker, Soliste: Angelique van Leijenhorst

“... wat ziet hij in die stekelige roos?

Hij blijft haar verzorgen en erin geloven dat het een mooie bloem is.

Hij moet dat gevoeld hebben vanbinnen

en met zijn hart gezien hebben dat die stekeligheid

het moet afleggen tegen het mooie en heerlijk geurende van de roos ...”

Eerste lezing: Lucas 7, 1-10

Tweede lezing: Tweede lezing uit De Kleine Prins

Opening

Zie hoe het recht van de sterkste regeert
de aarde wankelt.

Jij die de armen kent bij name,

God van de armen

zend ons Jouw engel

Jouw arme, gekruisigde,

levende

Jezus, Jouw zegsman.

Maak ons tot zijn gemeente.

Lied: Herschep ons hart

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Herschep ons hart, heradem ons verstand,
dat wij elkaar behoeden en doen leven.

Maak ons tot uw gemeente,

wees de stem die ons geweten wekt.

Verberg u niet, verberg u niet.

Welkom en inleiding

Goedemorgen allemaal. Fijn dat jullie er
zijn. Een warm welkom voor wie hier voor

het eerst het Duif-avontuur gaan beleven; welkom voor wie hier al een keer een Duif-
avontuurtje heeft beleefd en welkom voor degenen die regelmatig of zelfs iedere zondag de
Duif-experience ondergaan. Voel je allen welkom. Fijn ook om een aantal collega's en
vrienden te mogen begroeten. Ik hoop van harte dat jullie niet voor niets zijn gekomen en
dat je vaker de weg naar De Duif mag vinden. Wees welkom en voel je geraakt.

Vandaag gaan we het doen met Robert Bakker, onze gastpianist van vanmorgen. Irina volgt een week lang intern een masterclass en kan ons helaas vandaag niet met zang begeleiden. Maar gelukkig is Robert er en ik weet zeker dat hij ons door de liederen heen loodst met zijn prachtige begeleiding. We hebben voor u ook nog een muzikale verrassing in petto. Het wordt nog wat deze viering.

Alleen met je hart kun je goed zien is de thema van deze zondag. De lezing van vandaag is genomen uit het oecumenische leesrooster van de Raad van Kerken. We lezen straks uit Lucas 7. De tweede lezing is een fragment uit het boek De Kleine Prins van Antoine de Saint-Exupéry. Natalie Coenradi gaat ons straks voorlezen en zal haar gedachten bij het thema met ons delen. Ik probeer jullie straks in mijn toespraak mee te nemen naar 3 werkelijkheden van ons bestaan met behulp van de lezingen en probeer het wezenlijke wat we met onze ogen niet waarnemen te ontdekken.

Laten we eerst een moment stil zijn en in ons zelf keren om zo ons hart open te stellen voor wat er komen gaat.

Gebed voor onderweg

Nico Vlaming

Eeuwige,
Open mij, les mijn dorst,
Stil mijn verlangen
Te zijn wie ik mag zijn,
Aanvaard door jou,
Aanwezige,
Aanvaard door mezelf,
Ongedurig, afwezig.
Zend boden op mijn weg,
Engelen met geduld,
Naasten met liefde,
Vreemden die vrienden blijken.
Open mij,
Stil mijn verlangen.

Lied: Dit ene weten wij

Henriette Roland Holst/Tom Löwenthal

Dit ene weten wij
en aan dit een houden wij ons vast in de duistere uren.
Er is een woord dat eeuwiglijk zal duren
en wie 't verstaat, die is niet meer alleen

Eerste lezing uit Lucas 7, 1-10

Een Romeinse officier vraagt om hulp

Toen Jezus dat allemaal tegen de mensen gezegd had, ging hij naar Kafarnaüm. Daar woonde een Romeinse officier. De officier had een slaaf van wie hij hield. Maar de slaaf was heel ziek en ging bijna dood.

Toen de officier over Jezus hoorde, stuurde hij een paar Joodse leiders naar hem toe. Die moesten aan Jezus vragen of hij de slaaf beter wilde maken. De Joodse leiders gingen naar Jezus toe en smeekten hem om te komen. Ze zeiden: 'Deze Romeinse officier verdient uw hulp, want hij is goed voor ons volk. Hij heeft zelfs een synagoge voor ons gebouwd.'

De Romeinse officier gelooft in Jezus

Jezus ging met de Joodse leiders mee naar de officier. Maar toen hij er bijna was, kwamen er een paar vrienden van de officier naar hem toe. Ze moesten van de officier tegen Jezus zeggen: 'Heer, u hoeft niet helemaal naar mijn huis te komen, want dat ben ik niet waard. Daarom durfde ik ook niet zelf naar u te komen. U hoeft alleen maar te zeggen dat mijn slaaf beter moet worden. Dan zal dat ook gebeuren. Want ik moet zelf ook doen wat mijn generaal zegt. En mijn soldaten moeten doen wat ik zeg. Als ik tegen een soldaat zeg: 'Je moet gaan', dan gaat hij. En als ik zeg: 'Je moet komen', dan komt hij. En als ik tegen mijn knecht zeg: 'Doe dit', dan doet hij het.'

Toen Jezus dat hoorde, was hij verbaasd. Hij zei tegen de mensen die met hem meegingen: 'Luister naar mijn woorden: Iemand met zo'n groot geloof heb ik in heel Israël nog niet gezien!'

En toen de vrienden van de officier terugkwamen, was de slaaf weer gezond.

Tweede lezing uit De Kleine Prins

Antoine de Saint-Exupéry

Dit is mijn geheim, het is heel eenvoudig: alleen met het hart kun je goed zien. Het wezenlijke is voor de ogen onzichtbaar.

Alle tijd die je aan je roos besteed hebt, maakt je roos juist zo belangrijk.

Dat is een waarheid die de mensen vergeten zijn, zei de vos. Maar die moet jij niet vergeten.

Jij blijft altijd verantwoordelijk voor wat je tam hebt gemaakt.

Je bent verantwoordelijk voor je roos...

Lied: De wildernis zal bloeien

Marinus Nijhoff / Tom Löwenthal

De wildernis
zal bloeien
als een roos

Overweging

Alleen met het hart kun je goed zien

Op een Happinez Spirituele Scheurkalender van 2015 las ik de volgende tekst: *Eigenlijk leven we in drie werelden. De wereld van namen en vormen die we kunnen waarnemen met onze zintuigen; onze aardse werkelijkheid. Dan is er de wereld van ons denken, ons voelen en onze emoties. Onze psychologische en mentale werkelijkheid. Maar er is ook nog een derde wereld, de wereld van ons geestelijk doen en laten; onze spirituele werkelijkheid.*

Wat je al niet kunt tegenkomen tijdens een lange zit bij iemand op het toilet. Interessant...

Maar wacht, er komt nog meer: *'De eerste twee werelden kennen we goed, maar de derde is misschien het belangrijkste, want die wereld verbindt ons met ons diepste zelf en het hogere – of wat voor naam we daar ook aan geven. Die wereld kan daardoor richting geven aan de andere twee werkelijkheden. De deur naar die spirituele wereld is het hart. Of zoals de vos in De Kleine Prins zegt: 'Voor de ogen is het wezenlijke onzichtbaar.'* Einde citaat.

Getriggerd

Als u bij mijn vorige toespraak was dan snapt u waarom ik met deze citaten begin. Ik werd natuurlijk getriggerd door de uitspraak van de vos uit De Kleine Prins van de Franse schrijver Antoine de Saint-Exupéry. Het is één van mijn favoriete boeken.

Zo'n simpel zinnetje als: alleen met het hart kun je goed zien, voor de ogen is het wezenlijke onzichtbaar, dat zet je toch wel aan het denken. In het verhaal van Saint-Exupéry gebeurt namelijk het volgende:

De Kleine Prins ontdekt op zijn planeet een wel heel bijzondere bloem. Althans dat vermoedde hij toen hij op een dag een klein sprietje zag dat niet op andere sprietjes leek. Zijn vermoeden blijkt juist te zijn, want uit dat kleine sprietje dat op het ogenschijnlijk troosteloze kale planeet groeide, ontstond een prachtige roos. Een veeleisende roos bleek later, want de Kleine Prins kreeg de ene opdracht na de andere van de roos. Zo moest hij op komen draven met een kamerscherm en een stolp om haar te beschermen tegen de wind en de kou. En iedere dag begoot hij haar met water omdat ze dit nodig had om mooi te kunnen blijven. Ondanks momenten van vertwijfeling doordat de roos best wel pinnig uit de hoek kon komen en onaardige dingen kon zeggen, bleef de Kleine Prins tegen beter weten in, haar toch maar verzorgen. En waarom, vraag je je als argeloze lezer dan af. Wat ziet hij toch in zo'n ingewikkelde bloem met zo'n stekelige stengel. Toen de Kleine Prins haar voor de laatste keer water gaf, omdat hij andere planeten wilde bezoeken, brak ze. Pas toen kon ze het opbrengen om hem geluk te wensen en te zeggen dat zij van hem houdt. De Kleine Prins wist niet meer hoe hij het had.

Aesculapius of Apollo

De eerste lezing uit Lucas laat ons een zeer gelovig mens zien. Niet eentje uit de schare van volgelingen van Jezus. Nee het gaat over een Romeinse officier notabene. De Romeinen belijden in die tijd een polytheïstische godsdienst. Voor ieder thema hadden zij een god. Als je als Romein om genezing bidt dan wend je je in die tijd tot de god Aesculapius of Apollo. Lucas schrijft dus dat de Romeinse officier expliciet naar Jezus vraagt om zijn slaaf te genezen. Dit is op z'n minst opmerkelijk te noemen.

Minstens zo opmerkelijk in het verhaal is dat de officier zich grote zorgen maakt om zijn zieke slaaf. Hij houdt van zijn slaaf dat is wel duidelijk, hij heeft een menselijke band met zijn slaaf. De officier laat hem niet vallen. Hij doet er alles aan om zijn slaaf te laten genezen. Hij vraagt om Jezus de slaaf te laten genezen. Toch wel raar dat een Romeinse officier bij Jezus vraagt om genezing. En opvallend is, dat hij niet zelf naar Jezus gaat, maar andere mensen naar Jezus laat gaan om zijn verzoek voor te leggen en genezing op afstand te vragen. Hij geeft daar een reden voor want hij vindt zichzelf niet waard om door Jezus bezocht te worden.

Dat klinkt in onze huidige oren alsof hij een minderwaardigheidscomplex heeft. Maar het zou zomaar kunnen zijn dat de officier Jezus hoog acht en hij onvoorwaardelijk gelooft in Jezus. Dat wordt eigenlijk ook bevestigd door Jezus zelf. Jezus zegt namelijk dat hij in heel Israël nog nooit iemand ontmoet heeft met zo'n groot geloof.

Dagelijkse hectiek

Tot zover de twee eerste werelden. De eerste wereld is van het aardse, waar zaken benoemd worden zoals ze te zien zijn, zoals je ze kunt meemaken. Eigenlijk weten we niet beter. Het is ons dagelijks bestaan, de dingen die we doen en de dingen we zeggen en niet zeggen. Van de drie werelden, zoals de scheurkalender ons dat voorhoudt, is de eerste het makkelijkste om te begrijpen. Je ziet het en je hoort het. Plaats jezelf maar in de dagelijkse hectiek van je bestaan of je werk. Je kunt de dingen als het ware vastpakken, je hebt het leven zagezegd in eigen hand. Of toch niet?

De werkelijkheid kan hard zijn voor ons. Er is niemand die vraagt om geconfronteerd te worden met de dood, tenzij het als een obsessie wordt gezien of als een verlossing. Er is niemand die vraagt om ziek te willen zijn, maar het overkomt je wel. We kunnen niet alleen de leuke werkelijkheid beleven en de mindere opzijschuiven of wegmoffelen, hoe graag we

dat ook zouden willen. En als we toch voor het eerste zouden gaan, dan gaat dat meestal ook ten koste van anderen. Maar dat willen we niet, toch?! En in de werkelijkheid van ons bestaan moeten we handelen en doen. De juiste keuzes maken, maar ja, wat is juist? Het wordt al een stuk moeilijker als we in de wereld van denken, voelen en emoties terecht komen.

Onze psychologische en mentale werkelijkheid. Dit hebben we niet altijd in eigen hand. Hier hebben we anderen bij nodig. Anderen die ons de spiegel kunnen voorhouden, want zelfreflectie is niet altijd even makkelijk. Of: de ander die jou misschien kan helpen je emoties een plek te geven en je leven weer op orde te krijgen. Is het niet fijn een arm om je schouders te voelen wanneer je overmand wordt door verdriet. Maar ook wanneer je overspoeld wordt door blijdschap en vreugde is het fijn als die ander erbij is. Al was het maar om je blijdschap te delen.

Met elkaar kunnen zijn kan je wat doen. Het laat je niet onberoerd als je met elkaar bent. Zie hoe we met anderen omgaan. Zijn we blij met elkaar of juist niet? Hoe kijken we tegen onze naaste aan: lees je vader, je moeder, je broer, je zus, je kind, je burens, je collega, je leerling, je patiënt, je vluchteling, en ga zo maar door. En hoe kijkt je naaste tegen je aan? Voelt ie ook wat of blijft het alleen bij het zien van jou?

Hoe je naar de ander kijkt heeft te maken met je innerlijke zelf, denk ik. Een vaag begrip: 'je innerlijke zelf'. Heb ik altijd al moeilijk gevonden. Ik kan het niet zien en ik kan het niet vastpakken. Dus wat is het?

Negatieve kanonnades

Terwijl ik dit schrijf popt er een zinnetje uit een kinderlijk spelletje in mijn gedachten op: 'Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet'. Het is alsof je b.v. samen voor een abstract kunstwerk staat. Het kan je beroeren of niet, je ziet er wat in, of niet. Als het je beroert, dan heeft het je geraakt vanbinnen. En jij ziet het en de ander niet, want het raakt de ander niet.

Onlangs heeft Sylvana Simons, bekend van radio en televisie, zich aangesloten bij de ultra nieuwe politieke partij DENK. Zij wil zich inzetten voor een rechtvaardige samenleving en denkt via DENK daaraan te kunnen bijdragen. Wat is daar mis mee? Nou heel veel blijkt. De stortvloed aan negatieve kanonnades waar de honden geen brood van lusten kreeg ze de laatste weken over zich heen via vele kanalen van de media. Extreme discriminerende uitlatingen werden niet geschuwd. Als mij dat zou overkomen, zou ik me nogmaals beraden op mijn eerder genomen besluit. Zo niet Sylvana. Ogenschijnlijk kalm komt ze alle negatieve kritiek tegemoet. Ik geef het haar te doen.

Je kunt je er het jouwe over zeggen, over Sylvana en haar partij DENK. En misschien de vraag stellen wat ze toch ziet in deze partij. Blijkbaar hebben Sylvana en DENK elkaar gezien en voelen zij wat voor elkaar. Maar vooral ook geloven zij in elkaar. Ik heb veel bewondering en respect voor haar dapperheid en doorzettingsvermogen. En voor het feit dat ze zich wil inzetten voor een rechtvaardige samenleving. Alleen daarom al is zij voor mij een held.

Sociaal rechtvaardigheidsgevoel

Dat brengt mij terug naar de Romeinse officier in Lucas 7. Wat ziet hij toch in die Jezus figuur. Waarom gelooft hij zo sterk in de daden van Jezus. Zal hij in zijn hart geraakt zijn door al de verhalen over Jezus? Hebben die verhalen hem zo beroerd, dat zijn respect voor Jezus zo groot is dat hij zich daar nietig bij voelt in de goede zin van het woord? En wat ziet hij in zijn slaaf? Deze Romein moet een sociaal rechtvaardigheidsgevoel hebben pur sang, dunkt mij. Dat moet haast wel, want hij heeft Jezus bij wijze van spreken ook geraakt. De Romein die eerst bezetter en vijand is, is nu een lichtend voorbeeld voor hen die in de voetsporen van Jezus willen leven.

En de Kleine Prins, wat ziet hij in die stekelige roos? Hij blijft haar verzorgen en erin geloven dat het een mooie bloem is. Hij moet dat gevoeld hebben vanbinnen en met zijn hart gezien hebben dat die stekeligheid het moet afleggen tegen het mooie en heerlijk geurende van de roos. Maar ook de Kleine Prins zelf heeft de roos niet onberoerd gelaten, want zij kon haar verdriet niet onderdrukken toen hij zei dat hij de planeet zou verlaten en bekende zelfs dat zij van hem houdt. Er moet een God zijn.

Zou dit dan die derde wereld kunnen zijn?

Raak met je hand ons hart

Jij Eeuwige

Raak met je hand ons hart

laat ons opstaan uit wat verblindt, verstart.

Raak met je hand ons hart

Jij die begin en eind omvat van ons bestaan.

Laat ons jouw ogen zien vol ruimte.

Raak met je hand ons hart

laat ons opstaan uit wat verblindt, verstart.

Het moge zo zijn.

Stilte gevolgd door pianospel

Geloofsbelijdenis

Ik geloof dat ik nooit alleen loop

op de weg die mij voert naar later.

Ik besef dat al mijn lotgenoten Godgenoten zijn.

Ik beloof daarom niet alleen van mijzelf uit te gaan,

maar ook proberen zal door andere ogen

Gods horizon te zien, daar waar de hemel

de aarde raakt en alles één wordt.

Ik erken dat dood en onrecht, strijd en onmacht,

verdriet en pijn ook mijn verantwoordelijkheid zijn.

Ik geloof dat God het lijden niet wil,

maar vrijheid wenst, geluk en vrede.

Ik geloof dat Hij daarom de volledige Mens heeft gezonden

die groter is en sterker is dan wij.

Die ons liefhad en leed,

die stierf en opstond uit de dood, om te bewijzen

dat God met ons altijd zal doorgaan.

Omdat de Liefde het werk dat ooit begonnen is niet loslaat.

Amen.

Collecte

Intenties

Gezongen tafelgebed

Huib Oosterhuis / Tom Löwenthal

Moge ons voor waar verschijnen,

die genoemd wordt zoon der mensen,

die gezegd wordt dood maar levend,

die gehoopt wordt mens voor allen.

Moge ons verschijnen deze,
niet in droom, in stand van sterren,
niet als spiegelbeeld in water,
maar in mensentaal van liefde.

In dit mensenbrood gebroken,
levenskansen, recht voor allen,
in het drinken van de beker,
in vergeving en ontferming.

Moge ons verschijnen deze,
ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God.

Moge ons verschijnen deze,
ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God.

Nodiging, Breken en delen

Het ritueel van Breken en Delen drukt verlangen uit. In deze gemeenschap drukken we dat uit in een afspraak door één gebaar: je houdt je hand op, je krijgt een stukje van dat ene brood dat zo groot is als het leven op aarde, en zo breekbaar. En je besluit: ik ben van dat gebaar: liefdesgebaar, tegen de honger, tegen noodlot en willekeur – ik hoor bij dat verhaal over liefde als laatste waarheid. En je zegt terwijl je je hand ophoudt en het brood ontvangt – met of zonder stemgeluid of bewegen van lippen: Afgesproken, Amen. Wat betekent: hier ben ik, kome wat komt. Iedereen hier aanwezig is uitgenodigd om deel te nemen. Komt dan, want alles staat gereed

Lied: Staan in licht

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

I. Waarom wanneer uit welke luchtlaag,
uit hoe diep luchtledig werden wij
zo onbestaanbaar onontkoombaar ik en jij-
kant en overkant, woord, weerwoord, tij en tegentij.

Dag van vandaag: vervreemd, hereigend
zoekgeraakt, hervonden, wie zijn wij?
Liefde ternauwernood te leven, ik en jij.
Liefde is geen woord voor dit nu hier verterend vuur.

Maar ooit, God weet uit welke aardlaag,
uit hoe diep versteende moederschoot,
zal Hij ons roepen en wij zullen nieuw en bloot
staan in morgenlicht, onstuitbaar vrij,
zo licht als Hij.

II. Waarom wanneer uit welke luchtlaag,
uit hoe diep luchtledig werden wij
zo onbestaanbaar onontkoombaar ik en Gij,

kant en overkant, woord weerwoord, tij en tegentij.

Dag van vandaag: vervreemd, hereigend
zoekgeraakt, hervonden, wie zijn wij?
Leven ternauwernood te harden ik en Gij.
Leven is uw woord voor dit nu hier verterend vuur.

Maar ooit, Gij weet uit welke aardlaag,
uit hoe diep versteende moederschoot,
zult Gij mij roepen, ik zal blakend nieuw en bloot
naast u staan in licht, onstuitbaar vrij
zo nieuw als Gij.

Gedachten bij het thema

Het leven van een mantelzorgert gaat niet over rozen.
Klagen heeft geen zin. Schouders eronder en doorgaan. Problemen die op je pad komen
noem je uitdagingen. Als je zo een uitdaging hebt doorstaan komt er een oerkracht in je naar
boven en kan je daarna elke uitdaging aan...
Voorbeeld van zo een uitdaging zijn de medicijnen die op tijd bij de apotheek moeten liggen.
Omdat wij met verschillende specialisten te maken hebben gaat dat niet altijd van een leien
dakje. Als mantelzorgert moet je minimaal een maand vooruitdenken en soms wel twee om
rampscenario's te voorkomen.
Als mantelzorgert cijfer je je zelf totaal weg. Alle zorg gaat naar die éne persoon.
Persoonlijk zie ik dat niet áls ballast. Ik doe dit uit naastenliefde. En liefde overwint alles.
Maar als mantelzorgert moet je óók leren om tijd voor je zelf vrij te maken.
Dat klinkt en voelt egoïstisch maar dat is het niet. Zoals de roos niet zonder licht en water
kan zo moet een mantelzorgert ook zijn of haar batterij weer opladen om de zorg te kunnen
dragen. Want als de sterkste schakel de zwakste schakel wordt dan valt de roos uit.
De lach op iemands gezicht als je alleen maar binnenkomt of iets gedaan hebt is voor mij
onbetaalbaar.
We doen allemaal dankbaar werk.
De ontvanger is zo dankbaar dat je gewoon terug wilt komen.
Daarom ga ik elke dag met plezier naar mijn werk. Ik kom om te poetsen maar vaak heb ik
ook een luisterend oor die tussen de regels door luistert. Vaak zitten de mensen daarop te
wachten. Zij luchten hun hart en ik het huis.
Daarom ben ik zo blij dat ik dit werk thuis en op mijn werk MÀG doen.
De mensen blij, ik blij.

*Jou gezocht bij dag
Dacht: in licht woon jij
Breek de duisternis
Keer je hart tot mij*

*Plant nieuw hart in mij.
Geef mijn mond een stem,
mijn schim een lichaam.
Dood is dood. Doofstom.
Daar weet niemand iets.
Doorgestreepte naam.
Keer je hart tot mij.*

*Als jij niet een glimp van jou zendt naar mij,
wil ik niemand meer,
lach mijn masker stijf,
vlucht in duisternis,
keer tot woestenij.
Keer je hart tot mij.*

*Kieren morgenlicht
scheur de duisternis
Keer mijn hart in mij.*

Keer mijn hart in mij.

Onze vader

Onze Vader die in de hemel zijt
Uw naam worde geheiligd
Uw koninkrijk kome
Uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Mededelingen

Slotlied: Van grond en vuur

Huub Oosterhuis/Antoine Oomen

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

K: Volk dat in duisternis gaat,
mensen met stomheid geslagen,
het zal geschieden, zegt Hij,
dat zij weer glanzen als nieuw.

A: Van licht en stem zult Gij ons maken,
uw evenbeeld.

K: Niet meer beklemd en verdeeld,
niet meer in woorden gevangen,
één en gekend en bevrijd,
eindelijk mens zal ik zijn.

A: Van licht en stem zult gij ons maken,
uw evenbeeld.

K: Daar staat de stoel van het recht,
daar zal staan de tafel der armen,
dan is de dag van het lam,
“Zie, Ik kom haastig,” zegt Hij.

A: Van grond en vuur zult Gij ons maken,
hoog op rotsen, aan levend water,
van geur en smaak, van licht en stem,
uw evenbeeld.

Zegen en wegzending

Dat de weg je tegemoet komt
als een pad vol met rozen,
Dat de wind je steunt in de rug,
Dat de zon je gezicht warmt,
De regen je veld vruchtbaar maakt
En totdat we elkaar weer zien:
Dat God je in de palm van zijn hand bewaart.
Vervolg dan nu je weg in vrede.
Uit naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest,
Amen.

Ik wens u een fijne zondag!

